

на които има повече отъ хиляда крѣпки? — Да, но това е една отлична материя, за която скъпо съмъ заплатилъ едно врѣме. Казвамъ: братко, колкото много да си платилъ, тѣ днесъ сж стари вече, сега има една по-хубава материя, отъ нея ще си скроишъ нови, хубави ганци. — Ама жалко ми е за старитѣ! Казвамъ: тури старитѣ си дрехи въ своя старъ гардеробъ, а всѣка сутринъ като ставашъ, обличай новитѣ дрехи. Нѣкой хора не искатъ да се раздѣлятъ съ своитѣ стари възгледи. Че какви сж твоитѣ възгледи? — Ама не искамъ да се откажа отъ своята вѣра. Че каква е твоята вѣра? — Отъ твоята вѣра умрѣха и дѣто ти и баба ти. Кждѣ сж твоитѣ близки? — Тѣ сж при Господа. Хубаво, азъ виждамъ нѣщата, всичко виждамъ, но твоитѣ близки не срещамъ при Господа, Дѣ сж тѣ тогава? Не, виждамъ азъ твоя старъ дѣдо, плаче ли, плаче, че не му сложили да яде. Виждамъ другъ нѣкой дѣдо плаче, че му взели паритѣ, че му взели кѣщата, та останалъ вѣнъ на улицата. Ако речешъ да разправяшъ на нѣкой човѣкъ, че дѣдо му плаче, той ще се хване отъ ужасъ за главата. Е, плаче човѣкътъ, фактъ е. Не ми ризправяй такива бабини деветини! Не ми говори нищо за духоветѣ, азъ не вѣрвамъ въ тѣхъ. По думата „духъ“ азъ разбирамъ онзи разуменъ животъ въ свѣта, въ който нищо не умира. Дѣдо ти може да се трансформира отъ едно състояние въ друго, може да се намира въ единъ активенъ животъ, тѣй както е билъ и на земята, а може и да е въ едно пасивно състояние, въ единъ латентенъ животъ, та не може да се прояви.

Дадохъ ви всѣка властъ да се справитѣ съ